

домъ на Хрисодактила. Неутѣшимъ за лишеніето на дъщеря си, която отъ сичко наймного обичаше, обладанъ отъ дълбока скърбъ и неисказанны душевны мъжкы заради безчестіето, съ което го огаля въ свѣта тѣзи, на която той бѣ посветилъ сичко, и което са отразяваше на дѣцата му, ако са узнаеше въ обществото. Като немаше записано ни едно отъ имуществата си на името си и не бѣ въ положеніе да отмъсти чрезъ закона на тѣзи, която го увреди, той лежеше боленъ въ стаята си и ронѣше безъ да има утѣшителъ другиго, освѣтъ стѣннытъ часы, които пѣяхъ монотонната пѣсенъ на времето и измѣрвахъ останалытъ жестоки мнѹты на живота му. А злодѣйката майка, която са излежаваше въ стаитѣ си, имаше при себеси другата си дъщеря, която неможаше да повѣрва че майка ѝ е была убійцата на сестра ѝ. За показъ бѣхъ замѣнили скъпоцѣннытъ и копринены завѣскы и покрывала на сголоветѣ съ черны. На учителя на піяното бѣ заръчано да не стѣпва вече въ кѣщи; отъ обикновенныгѣ имъ пріатели посѣтители твърдѣ рѣдко нѣкоѣ идваше. Мъртвешко мълченъе царуваше въ шумныя едно време домъ, който отъ време на време са отваряше само на нѣкоѣ проводень отъ запуѣния въ затвора Исидора Хрисодактила за да му донесе пары и сичко каквото му бѣ потребно отъ кѣщи.

Таквози бѣ положеніето на кѣщата на господина Хрисодактела когато Мацко са намѣри лице съ лице съ една слугыня новоприставена, и, между другото, назначена да изпълня и длѣжността на вратаръ, и която, като го видѣ добръ облеченъ и вѣжливо засмѣнъ, попыта го :

— Кого търсите, господине ?

— Търся . . . Но, не е ли тѣзи кѣщата на Хрисодактила ?

— Тѣзи е. Що имате ? Кого искате да видите ?

— Сѣщия. Имамъ нѣщо важно да му съобщя за негова полза.